

[H. C. Hansen.]

og vor stillingtagen på dette felt under de kommende forhandlinger.

Hvordan så disse forhandlinger kommer til at ende, ja, det kan vist ingen sige noget afgørende om på nuværende tidspunkt, alene af den grund, at regeringen ikke har meddelt rigsdagen, hvad dens samlede planer går ud på. Thi heri indgår jo unægtelig også de økonomiske love, som har udløbstid senere end 1. april, og som man hidtil kun har set omtale på møder rundt om i landet.

Jeg ser, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram har holdt en tale forleden, som kan læses i dag i „Information“. Jeg ved ikke, hvad den dækker, om en enkelt rigsdagsmand er i stand til at dække regeringens samlede opfattelse med de synspunkter, han fremsætter. Jeg skal heller ikke forlange, at man skal tage stilling til, hvad det ærede medlem har sagt, men derimod vil det være af interesse at høre, hvad *regeringens* hensigter er.

Jeg ser, at den højtærede arbejds- og socialminister har fremsat en udtalelse efter den debat, der fandt sted i sidste uge, og heri opfordret til at gøre klar til et forårsvalg, idet han fremhæver, at han personlig tror på et sådant, mens han — beskeden, som han er — ikke tror på et regeringsskifte af denne grund. Jeg skal ikke lægge for meget ind i disse bemærkninger. Jeg har den opfattelse, at så længe regeringens chef ikke har udtrykt sin mening om et så centralt anliggende som valg, kan man vist betragte det som forholdsvis ligegyldigt, hvad socialministeren mener — medmindre det da er anderledes? Socialministeren siger i sin udtalelse til „Fyens Stiftstidende“ den 23. marts, at man forleden krævede adskillige timer af rigsdagens tid til at forhandle om, hvad han kalder „disse ganske nytteløse spørgsmål“ — det drejede sig om liberaliseringen og om tolden. Jeg skænker uden videre ministeren disse floheder, han har vel dårligt selv overset, hvor overfladisk en sådan udtalelse er. Men der er een ting, som politisk unægtelig interesserer mig i socialministerens udtalelse, og det er det, som kommer til udtryk i følgende bemærkning, som jeg gerne vil tillade mig at citere:

„Når jeg skal være ganske ærlig,“ — siger den højtærede arbejds- og socialminister — „skal befolkningen efter min opfattelse ikke regne med en ny forfatning“ — og han fortsætter —: „Ender det med valg, kan man jo selv forsøge at gætte på, hvor længe der så vil gå, før chancerne for en forfatningsændring ligger indenfor mulighedernes grænser.“

Hvordan skal egentlig disse guld-korn opfattes? Er hensigten den at sige til befolkningen og rigsdagen, at ventres og de konservatives stilling til forfatningsproblemerne udelukkende er bestemt af, om disse partier er i regeringsstilling, eller om de danner opposition? Hvorfor i alverden skulle arbejdet med en forfatningsreform påvirkes af et eventuelt regeringsskifte?

Jeg tør ikke udtale mig om, hvad dette forårs politiske situation fører ud i; som jeg har sagt det: Hvordan er det muligt, så længe regeringen endnu gemmer sig i busken for en række vigtige forholds vedkommende, som det er afgørende for rigsdagens partier at få klarhed over, forinden samlet standpunkttagen til de økonomiske anliggender kan finde sted. Men det er i hvert fald mig ganske uforståeligt, at et regeringsmedlem offentligt vil proklamere, i forbindelse med den økonomisk-politiske situation, der nu foreligger, at forfatningssagens skæbne, d.v.s. ventres og de konservatives stillingtagen til forfatningen, er afhængig af, hvorvidt den regering, der sidder nu, kan fortsætte, eller den ikke kan. Nå, det ender vel med, at vi får at vide, at der ingen mening er i ministerens udtalelser, og det er forresten også den opfattelse, jeg rent personlig selv har.

Jeg beklager til slut endnu en gang og gør det på mit partis vegne, at behandlingen af skatte- og afgiftsforslagene må foregå under sådanne omstændigheder, at en egentlig, fuldt oplysende forhandling ikke kan finde sted. Det betyder, at vi i udvalget er henvist til at søge tilvejebragt den fornødne klarhed. Hvad det forslag, som her er til behandling, angår, værnescatteforslaget, henviser jeg til de udtalelser, jeg allerede har fremsat, og hvad behandlingen af de øvrige skatte- og afgiftsforslag angår, henviser jeg ligeledes til de betragtninger, jeg herom har fremsat, og som — medmindre noget andet skulle fremgå af de bemærkninger, den højtærede finansminister vil gøre — vil være retningsgivende for socialdemokratiet ved behandlingen af forslagene. Vi er med de forbehold, jeg har taget, villige til at medvirke til, at værnescatteforslaget gennemføres, og vi er på den måde, jeg iøvrigt har omtalt, også villige til at deltage i saglige forhandlinger om de øvrige fremsatte lovforslag.

Edvard Sørensen: De bemærkninger, jeg på mit partis vegne skal fremsætte her, skal kun angå det lovforslag, vi behandler i øjeblikket.

Under de ekstraordinære forhold, der råder indenfor vort forsvarsberedskab, er det